

EMPORDA FEDERAL

Terra de llibertat i d'ordre del EMPORDA

Preus de subscripció
 Figueres 1 pta. trimestre.
 Fora. 1'25

Setmanari d' U. F. N. R.
Redacció y Administració: Carrer de la Presó, n. 8.

Número solt 10 cents.
 a través 20

Any VI

Figueres 28 d' Octubre de 1916.

Núm. 296.

Moderna Farmacia Cusi. - Figueres

BLITZ-SIFON

Aparell per a fabricar-se un mateix begudes gaseoses instantànies. Utilíssim als estiu, amb ell, la mes de la comoditat que representa tenir a tot hora una beguda agradable, evita l'inconvenient que representa el transport d'ampolles, sempre incòmode i propens a trencaments.

Preu del sifon 11 pessetes

Fabricar 1 litre de beguda gaseosa costa 10 cèntims.

Dipòsit: MODERNA FARMACIA CUSÍ

GRANS MAGATZEMS PUIG PARIS

Immens assortit en Panyeria
 i novitats per a la
SASTRERIA A MIDA
GRAN BAZAR DE ROBA FETA
 per a Homes, Joves i Nens

Trajos Llana i Vellut
 desde 5 ptas. a 125
ABRICOS
 desde 10 ptas. a 125

Gran Chic en Corbates,
 Camises, Colls, Punys, Genres
 de punt, Lligues, Elastics, Mo-
 caduria, Guarda-pols, Guants,
 Carteres, Boquilles, Bisuteria,
 Perfumeria, etc.

Especialitat en Bufandes
 d'alta Novitat

**Sempre lo mes nou
 i mes barato.**

PREU FIXE

De l'ambient S'ha apunyalat l'entusiasme

II. i últim.
 Ni republicanisme ni catalanisme, deiem.
 La nostre fé platoniana no es trencada, però sent com se li sotsleven els puntals. Aquets puntals son les actuacions polítiques. Les actuacions polítiques van malejant-se en un ambient de desacerts i de falsetats. Les falsetats apunyalen l'entusiasme i, al caurer les energies, la fé en la idea torna a remontar-se vers les ignares regions de la utopia. I la utopia, encare que fassi claror, es un sol que està molt lluny, es un sol que no caldejá la voluntat dels homes.
 Ni republicanisme ni catalanisme. Però de qui? De la Democracia?
 La democracia es el governament del poble per el poble, més aquest no està capacitat per a exercir aquelles funcions jurídiques. I no està capacitat perquè es inculc i li plau la incultura que és a la vegada sementera de males passions. I li plau esser inculc, perquè si no li plagués ja hau-

ria tirat per la borda a uns redentors, que li exploten en profit propi la seva estupidesa. Perquè també es estúpit. I goso dir-ho jo, un ningú, un plebeu, que pensa que al poble ja se l'ha adulat massa, que ja se li ha prodigat massa la morfina aclaparadora de tota comprensió, que ja se l'ha amanyagat prou per a carregar-li els grillets de l'esclavitud moral i arrastrar-lo a les innobles embaucaries del arribista, al or denigrant del cacic, a la estaca del policia. El poble es estúpit i no te culpa perquè es miserable i abans que el cervell te d'omplir el ventrell. No te culpa prou tampoc te reméi. Que sempre será el mateix i sempre hi haurá odis i roindats per a dar-li a pasturar. Però cal afegir a les dugues anteriors negacions la negació de la Democracia. Al menys de la d'aquest país.
 Noteu que parlo en singular contra la meua justa insignificancia; es que parlo per mi tot sol, com sempre, prou ara mes que sempre.
 En aquesta buidada de pessimismes no podría involucrar-hi a tota cosa que se sentís bronzir un frissament de fortitut. El pesimista soc jo i em prenc el dret de dir que m penso tenir rahó perquè, tal com van les coses del esperit, ja no sé si creure en mi mateix.

En Maragall va preguntar una vegada si era viva o morta la idea que habia de fer plorar a les gents de la Iberia. La idea no que no ho deu esser, de morta, perquè bé se sent plorar an algún creient, encare que sigui de fástig. Però l'entusiasme que és la masculinitat de la idea l'ha ben mort els punyals del desencany, els punyals que anaven tirant, com en un joc de predistigitiació, els funambuls propagadors de les males actuacions polítiques. Perquè de la política, que es una cosa molt noble, n'han fet una cosa molt rastrera, que és la politiqueria. I com que les coses rastreres sempre tenen durada, calculo les conseqüències i ting por.
 Ting por de que si vingués la República no de la sabrem governar i els seus panegiristes mes exaltats se la pulirien.
 Ting por de que si Catalunya obtingués el regoneixement de la seva personalitat política els propis catalans la degradaríem.
 Ting por de que si triomfés la Democracia, hauría de tornar el feudalisme a ofegar les llibertats amb sang del mateix poble.
 Perquè de res en seríem dignes.
 Algú pot dir que aquesta oració és d'impotencia. Quant les prevaricacions doctrinaries tallen les ales

al esperit neófit, fa de molt mal predicar amb hiperbòliques resonancies triomfals. Els temps son de desfloracions romántiques. I la veu que s'imposa a les disperses voluntats, per ara no és deixa sentir. ¿Se sentirá? Fòssim en altres bandes i tinguéssim l'ànima pastada d'altres llevats sentimentals.
 Recordéu la narració victor-huguesa en el «Noranta tres»: «Allí, en la taberna del Paó Reial complota ven la sort de la Revolució tres monstres. Marat, que era la força, acusaba a Robespierre, que era l'intel·lecte, i Robespierre a Danton, que era l'ànima. Una baralla de tigres, mentres la Vendée s'incorporava i llampegava el sabre dels reis coaligats rera el Rhin i sobre'l Pirineu. La República hauría caigut a no interrompre la veu de Cimourdain el rígid:
 «No tens pas rahó, Marat! Cap ténia rahó!»
 Cimourdain senyala el cranc de la República: els cafetins, els clubs, les lluites dels galapats, els traidors... Més la Revolució triomfaría perquè aquells tres homes se redreçarien sobre les seves culpes.
 Però allò no és aixó. Que, aquí no hi han tigres: hi han mastins. Aquí no hi han àligues: hi han garces. I les culpes, en lloc d'averkonyir,

hónren i son patent de corsari amb dret a la nómina del enemic.

Allò no és això. Però hauria de ésser-ho. I voldria sentir la veu d'un nou Cimourdain que m' digués:

—No tens pas rahó, Marat!...

I conteu que no soc cap Marat. Soc un il·lús, un paria, un ximple que tindrien de tallar-li el cap per a arrebatari-li la idea que dú clavada al cervell. És l'única afirmació que faig.

JOAN DESCLOT.

GRAN BAR PARISIEN

FRANCISCO COROMINAS

Palau, 19, davant la Rambla

Aperitifs - Refrescos
Café i Licors de les mellors marques

La Biblioteca Popular

ELS SEUS ACÈRRIMS ENEMICS

Repetim que la primera vegada que va tractar-se, en sessió d' Ajuntament, d'aquest projecte i els Concillers que formen la minoria del cacic Cusi, hi feren tota la contra que pogueren, dient-hi, el senyor López, tot un enfilall de tonterfes, no saltant ens limitarem a publicar, a reproduir, una explicació del plan de Biblioteques de la Mancomunitat, com havíem ja fet un any enrera en aquestes mateixes columnes. Sobre aquesta obra tant bella, no volíem entaular-hi lluites polítiques. Esperavem que els nostres adversaris reflexionarien i deixarien la seva actitud obstinada en contra de la Biblioteca. Però no fou així. Dels dos periòdics afins a la política del cacic, l' un, publicà un article contra la Biblioteca i l' altre, el denominat regionalista, no poguent anar obertament en contra, va donar-nos una ressenya de sessió municipal, escamotejant les explicacions donades per els aimants d'aquella obra i dedicant especial atenció als arguments dels contraris, fins al punt de dissimular les tonterfes dites pel regidor protestant.

La gent del cacic Cusi, engegada per l'interés de grup o per la deria de fer la contra a tot lo que fa la majoria republicana, ha volgut combatre l' implantació de la Biblioteca Popular fins a l'últim extrem. Ells, comprenent en certa manera el seu mal paper, ja han dit i repetit que no son enemics de l' instrucció ni de les biblioteques. Això pla! Però en dues sessions han apurat tots els arguments, han fet el ridícul i per dues vegades han votat en contra; i han fet mes encare, fins el celeberrim exarcalde de R. O. Moragas, recordant aquells seus temps, ha fulminat la menaça de l' Alcubilla contra l' execució de lo acordat per l' Ajuntament i Junta Municipal! També el Kaiser boi fent la guerra, ha repetit que ell es l'home mes aimant de la pau: així els den Cusi, boi oposant-se a que s' fassi la Biblioteca Popular, diuen ésser els primers aimants de les biblioteques, de l' instrucció i dels rabes fregits.

Sessió pinturesca.

En la sessió de Junta Municipal, celebrada dissabte passat va acordar-se definitivament, pendre part al concurs de la Mancomunitat. Els

senyors López i Giralet estiguéren a l' alsaria de l' altra vegada. El protestant va suprimir-nos aquell *xiste* de que la nova Biblioteca *perjudicaria* a les velles. Però, el senyor Giralet, que s' un perfecte *liberal* segle XVIII i es creu que llegint un *document oficial* amb datos *oficials*, ja está demostrada la vida de les coses mortes, ens va colocar un tros de *memoria* referent a la Biblioteca de l' Institut. I es clar, la memoria diu: tantes obres de ciencia: física, química botànica, tantes de lletres: filosofia, psicologia, metafísica... Demaneu si n' nomena de pobles! I el ciutadà Pascal al sentir tot aquest desvassall de ciencias, que s' troben guardades com un tresor fantàstic dintre 'ls claustres de l' Institut, va entussiasmar-se i va declarar solemnement que després de lo llegit es podia dir que n' la Biblioteca de l' Institut *no hi falta res*, que hi ha tots *els coneixements* humans. I com sia que això provoqués rialles i algú de la majoria digués que n' Pascal deia disbarats, el regidor protestant exclamà que aquelles interrupcions eren *subversives*. I feu callar a uns i a altres el nostre particular amic, el mai prou lloat ciutadà i Conciller, Emili Teixidor, qui afirmà, amb tó que no admetsa réplica, que n' Pascal tenia raó...

Han passat ja varies setmanes d' ensà que s' planteja això de la Biblioteca. *La Veu de Catalunya*, ressenyant la col·locació de la primera pedra per la de Valls, ha qualificat d' obra magna aquesta de les Biblioteques Populars. *La Veu de l' Empordà*, després d' aquella ressenya de sessió que serà per a ella una vergonya eterna, no ha tingut un mot en defensa d' aquesta obra de la Mancomunitat.

Els de *La Veu* figuerenca, només tenen humor per a dir també tonteries contra tot lo que fan i projecten els de la majoria republicana nacionalista.

MAGATZEMS DE VINS

FÀBRICA DE LICORS Y ANISATS

NARCIS PEY

Ample, 22 i Progrés, 23 i 25.—Figueras

Per manca de salut i no poguer atendre-ho, cediré en bones condicions el comerç qu' encapsala aquestes ratlles i al qu' he vingut dedicant-me desde fa mes de quaranta anys.

Donaré detalls a qui els demani.

De Port-Bou

El ruïn adversario.—La prensa de los Torroellas a la altura del amo.—Los cargos que pesan sobre los Torroellas quedan confirmados.

No acostumbamos a ensañarnos con los vencidos, aún cuando estos pataleén y nós llamén *pifiosos*, parodiando a la mujer del cuento: Los vencidos, pasan a la categoria de inferiores, y como a tales deben tratarse, en el interín no demuestren poder competir con nosotros en todos los órdenes, incluso en el de la buena educación: así pués, manifestamos

a los Semanarios *La Provincia* y *Libertad*, contestando a su desgraciada réplica, al primero, en el asunto del Sr. Inglés, y a lo de la cédula al segundo, que nuevamente y con el descaro que les caracteriza, *faltan a la verdad*, pero como esta frase es fácil que no la entiendan, por que en sus artículos brilla por su ausencia la cultura del escritor, les diremos *que mienten* y que lo sentimos por sus escasos lectores, (alguno habrá de buena fé,) si bien es de suponer que ya tendrán juicio formado del cuadro de redacción de aquellos Semanarios.

Con verdadera satisfacción declaramos que los Señores Laporta, Alcalde de Port-Bou, e Inglés, Diputado provincial, blanco ambos de las iras de los hermanos Torroellas y sus satélites, son dos Autoridades de la política republicana, con muchísima suerte, pués hasta sus mismos adversarios les reconocen excelentes cualidades, al no formular contra ellos cargo alguno que puedan justificar, perdiendo lastimosamente el tiempo, con chismes de comadre cetera, que al público y a los interesados les tiene completamente sin cuidado. En cambio, los pobres Torroellas, son dos políticos con tan mala sombra, que hasta sus mismos *paniaguados* son sus enterradores, unas veces por descubrirse que de entre ellos salen los granujas de peor especie, y por aquello de *dime con quién andas*.... y otras por las graves acusaciones que sobre aquellos pesan, sin poderlas nadie desmentir ni atenuar.

Sin embargo, al faltarles lógica, les sobra desfachatez para actuar como políticos ruines de la más baja condición, y emplean su gran recurso, la conspiración entre las tinieblas y el asalariado repugnante, armas propias de los apaches que no pueden mostrarse ante la luz del sol, ni justificar sus delaciones. *¡Imbéciles!* Les tenemos en la picota acusados de traidores políticos, de farsantes y malos administradores de las arcas municipales, habiendo aportado detalladamente las pruebas de nuestras acusaciones, de las cuales no se han podido vindicar; y aún conservan la osadía del cínico, al injuriar a hombres que por motivos de dignidad político-social, rehuyeron su trato perfido.

Una nueva muestra de los procedimientos de esos vividores dirigidos por los famosos Torroellas, se pone de manifiesto en los Semanarios *La Provincia* y *Libertad*, en su último número, al consignar que el señor Inglés carecía de Cédula personal, defraudando así a la Hacienda, y que había recibido con malas formas al empleado que se le presentó, dándole aviso del recargo correspondiente.

Si no estuviésemos acostumbrados a las sandeces de esos *organos difamatorios*, nos hubiera sorprendido semejante absurdo, pero conociendo a esa *gentuza*, encontramos lógicas todas sus noticias por inverosímiles que seán.

No obstante, con todo el desprecio que se merecen, les diremos: ni el Sr. Inglés recibió descortesmente a empleado alguno, puesto que nadie habló con él de semejante asunto, ni creemos que haya quién pueda importarle que el encargado por aquél señor de retirar su cédula, no lo hiciese a su debido tiempo y hoy tenga que efectuarlo con el recargo que la ley previene, beneficiando

precisamente así, a la Hacienda, y nó defraudándola como dicen los repetidos Semanarios, con la mala intención que les caracteriza.

Por hoy basta; no sea que nos diera la tentación de descender por un momento a la charca de esa gente, y publiquemos también sus intimidades llevando así el trastorno a seres que por ser inocentes, nos son respetados.

(Continuad).

A 25 octubre 1916.

Cuadros per a industria o magatzem.—Es venen les de la antiga fabrica de serrar fustes de la Sra. Vda. Soler, carrer de 28 de Maig, per haver trasladat aquesta a la Plaça de Pi i Margall, junt al GARATGE-SOLER. — Venta i lloguer d' automòvils.

Els enemics d' En Martí Inglés

Oi, que sembla que l'home qu' es amic de tot-hom, que serveig als ciutadans sens distinció, que constanment treballa per a la prosperitat del districte que representa, que no hi ha poble ont no hagi arribat la seva actuació benefactora, no hauria de tenir enemics?

Doncs no es aixís. L' Inglés, te enemics, com els té tota persona de prestigi i ben conceptuada ja dintre l' esfera de la política, ja en el ordre social.

En Martí Inglés, amb una diligencia i un interés persistent, no sols ens ha representat de manera ben digna en la Diputació i Mancomunitat, si que també i en quant a les millores com en les resolucions que an els pobles afecten, ha sapigut a tot hora vetllar per les causes justes i per el desenrotlló i la prosperitat de la Comarca. Això, li es agrait i regonegut per una gran majoria dels seus representats, i els seus enemics ho saben, i per aquet motiu, un día i altre día, inventen, suposen, i escriuen contra En Martí Inglés.

Els hi consta que les simpaties del digne Conçeller, fructifiquen arreu dels pobles de la Comarca, ont l' Inglés compta amb bons amics en tots els estaments i tendencies, lo qual demostra una força adquirida amb la seva acertada actuació.

Doncs bé, en el nombre passat, ja pogueren veure com desfíem l' especie calumniosa propagada per *Libertad* amb l' intent de perjudicar en la seva industria al Sr. Inglés; però, sens e lograr-ho. Això es lo qu' es con, veritat?

Ara, el mateix periòdic en fa a saber que, En Martí Inglés, no ha tret cédula personal; i creguin, es això d' una candidesa tan infantil, que ni mereix els honors de la contesta.

Si el Pepet Torroella—l' etern candidat—pensa conquistar vots per aquet procediment, ja es de planyer, dóns podrà apuntar-se un nou fracàs, i mentres se guirà fent el pallaso, En Martí Inglés serà novament el legit Diputat.

Ha de pensar qu' el Districte, encare no s' ha begut el seny.

Se necessiten aprenentés en la Sastreria de A. Pairachs. Carrer de Girona.

EL CONCERT de l'Orquesta "Sinfónica de Madrid"

La Pastoral de Beethoven.

En el concert que donará l' orquesta «Sinfónica de Madrid», s' executarà per primera vegada en nostré ciutat, la Sin-

IODENOL MARTIN

Perfecte substitut de l' oli de fetje de bacallá.—Reconstituent de gust agradable i excel·lents efectes.—Antiga i acreditada Farmacia de R. MARTIN, successor de Deulofeu.—Rambla, 12.

fonía VI de Beethoven. Amb tal motiu, ens es grat donar als nostres llegidors algunes noves referents a l'obra més poderosament sentida del genial mestre de Bonn.

L'original de la partitura, que actualment està en poder del baró J. M. Huyssen d'Holanda, porta la data del 22 de Desembre de 1808.

Està dividida en cinc parts, més en la execució sols se separen les dues primeres per un silenci: les altres tres se toquen sens interrupció.

La duració total es de 42 minuts. Fou estrenada amb el nom de Sinfonia «Pastorella».

Poques obres en el món de l'art han sigut tan celebrades com la VI Sinfonia. Encare que alguns dels crítics musicals ha tingut preferències tècniques per alguna altra partitura del mestre, tots han convingut en que aquesta era la més potent d'inspiració i sentimentalitat.

Beethoven sentia un amor religiós per la Naturalesa. Els jorns més benhaurats de la seva vida, foren els que pogué passar en vacances lluny del brigit mondà estudiant i visquent la vida del camp. Un seu contemporani amic explica, que trobant-se a Baden el gran músic, demanà al amo del hostal ont posava que li ensenyés la cambra que li corresponia. Després de visitar-la ràpidament, digué al hosteler:

—Ja m'agrada; però, on són els arbres?

—No ni han.

—Així la fonda no fa pas per mi, — respongué Beethoven. — Jo m'estimo més un arbre que un home.

Donat aquest amor, no te res d'estrany que la Pastoral sigui, de la seva obra, la pàgina més fervorosa i sentida.

La visió que en ella ens don de la Naturalesa, no es pas una descripció de materialitats, sinó la màgica sensació dels recorts que aquella inondà un dia la seva ànima prodigiosa d'artista.

Tots els grans músics han exterioritzat la seva admiració per aquesta sinfonia. Wagner deia qu'era l'obra que més emoció l'havia produït i parlant del seu final en feia l'elogi amb les següents paraules. «La senzilla dansa amb que termina la sinfonia dedicada a la Naturalesa, està tan ben concebuda, que si poguessim veure a n'aquesta última dansar al seu ritme, creuríem tenir davant dels nostres ulls arrocegat per màgic bofart i guiat per prodigiosa òrbita, un nou planeta...»

La primera audició que d'ella es donà a Espanya fou en l'any 1866 en el teatre Liceo de Barcelona, baix la direcció del mestre Vianesi.

Kymiski-Korsakow.

Kymiski Korsakow, autor de la *Scherzade* que tocarà la «Sinfónica de Madrid», nasqué a Tschuvine (Rússia) el 18 de Mars de 1844 y morí a Sant Petersburg el 21 de Juny de 1908. Te una fama ben guanyada al costat dels altres grans mestres de la moderna escola Russa, con en Borodine i Moussorgski entre ls quals en formà. Com a sinfonista se sent influenciat per les tendències de Berlioz i Listz i principalment del célebre mestre Glinka en el domini de l'instrumentació, podent-se'l considerar com el seu veritable continuador. Casi totes les seves obres son de temas i melodies populars russes i domina en les seves composicions un cant descriptiu i evocador de les belles tonades del seu país. Com a director fou molt estimat i conegut per haber dirigit els grans concerts sinfònics de Sant Petersburg i Moscou.

Dukas.

Dukas.—Nascut a París el primer d' Octubre de 1865, figura entre ls compositors moderns de França siguent co-

negut principalment per les seves composicions Sinfòniques. L'*Aprénti Sorcier*, humorada Sinfónica en forma de *Scherzo*, està inspirada en la célebre ballada de Goethe que porta el mateix títol describint amb un encertat colorit i un delicat humorisme, els episodis de l'aprenent, que fora son mestre bruixot, amb la fórmula misteriosa, fa encants que després no sab desfer am prou espant i enguines fins al retorn del mestre que desvirtúa els conjurs del seu aprenent.

CONFERENCIES

per a noies. Lletres, i labors de totes classes. D.ª **Lluïsa Serra**. Mestra Superior.—Cervantes 18-2.º

Junta Municipal del dia 21 d'Octubre 1916

S'aproven els comptes del any 1915, que serán enviats a la superioritat per a la definitiva aprobació.

Se posa a discussió l'acort ja prè per l'Ajuntament de contribuir amb 8 mil pessetes a les 18 mil qu'entre tots els pobles afectats, ofereixen a la Mancomunitat per a que fassi els ponts sobre la Muga i Llobregat amb preferència a altres obres.

El Sr. Pascal, parla llargament sobre el preu de cost d'aquets ponts, capacitat pel cas d'avingudes d'aigües, solidés dels mateixos & c. (En Puig i Cadafalc, qui sab hi hauria pogut apen-

drer.) Afegeix que, no s'hauria d'admetre que la Mancomunitat posés canons als carruatges que passen per les seves carreteres; i com insistís molt sobre aixó, el Sr. Jorda demana la paraula i diu:

—Ens estém apartant de la qüestió. Com podém demanar que no's posi aquest arbitri si ja hem quedat que sobre carros i tartanas, no's pot posar? Ja s'ha dit ben clar, Sr. Pascal, que aixó sols resava pels autos, i aquet, ja es el coche dels rics, dels que poden pagar-ho.

Se suspén la sessió per cinc minuts a proposta de la minoria i després de reünida aquesta el Sr. Pascal retira la seva proposició i s'acorda per unanimitat votar les vuit mil pessetes pagaderes en tres anys.

Se posa a discussió consignar 500 pessetes a més dels gastos de llum i calefacció corresponents per a conseguir de la Mancomunitat una Biblioteca Popular amb l'edifici que aquesta construeix exprofés, mediant cessió de terreny.

La discussió se fa llarga i pesada, i la tónica dels que fan oposició es que ja tenim altres Biblioteques, i qu'ells son els primers aimants de la cultura i la instrucció, malgrat lo qual, voten contra la Biblioteca.

Després de donar-se per suficientment discutit se vota, i ho fan a favor de la Biblioteca Popular els senyors Pujaló, Burgas, Ventura, Sala, Vidal, Gratacós, Canadell, Jordá (de la minoria), Pichot, Cusi, Piguillém, Ribas, Bosch i Giralt. Total 14.

Voten contra lo que significa desentrotlo de la cultura de nostra terra, els senyors Lopez, Pascal, Teixidor (E.), Moragas, Giralt (redactor de «La Ven del Empordá»), Trilla, Anadelmay, (que diguent-se obrer, per lo vist no l'interessa facilitar l'instrucció an aquets) i Compte. Total 8. Donant-se per acabada la sessió, i per acabat el trist expectacle de que, en una ciutat com Figueras la instalació d'una Biblioteca pugui trobar obstacles que avergonyeixen.

Enhorabona.

La doném al nostre convehi i amic En Pere Teixidor Elies, per haber-li sigut premiat en els Jocs Florals del Centre Moral de Girona, un drama titulat «Amor i Vanitat» el qual segons noticies, estrenarà la companyia del senyor Pubill que actua en el Principal.

Augurém al Sr. Pubill si consegueix del autor les primicies del estreno, un éxit de taquilla.

Casament.

Dijumenge passat va tenir lloc el del nostre particular amic En Enric Rufet, de Massanet de Cabrenys, amb la distingida i simpática senyoreta Na Rosita Serra, filla del nostre coral amic i correccionari En Josep Serra Fàbrega, propietari de l'acreditada impremta ont setira nostre setmanari.

Efectuada la cerimonia i després dels obsequis de consuetud, els nuvis emprengueren el tradicional viatge de plaher iniciador de nova vida, que desitjem els hi sia ben agradable i eternament feliç.

CONTRA 'L REUMA.

Recomeném els trajos interiors de punt amb revés groc, marca *Medicinal Picricado* del

Dr. Orwichoff

De venta: Grans Magatzems Puig Paris

La «Sinfónica de Madrid» Aconteixement artístic.

Demà en el correo de les 10 del matí ferà la seva arribada a nostra ciutat la Orquestra *Sinfónica de Madrid*, a la qu'es tracta de fer una rebuda entusiástica, doncs segons ens diuen, irán a rebrels una comissió del M. L. Ajuntament, Orfeons, Orquestras, Banda Militar i molts entusiastes d'aquesta agrupació musical que tant ens honora.

Següidament se dirigiran a les Cases Consistorials ont tindran lloc les salutacions propies del cas, amb l'expressió d'una entusiasta admiració pel Mestre Arbós, cap de colla de tan preclars artistes.

L'Ajuntament, per unanimitat, va acordar obsequiar als Professors que componen la Sinfónica, amb un *Vi d'honor* que tindrà lloc el mateix diumenge a les 5 de la tarda com a distinció a la primera entitat musical espanyola que per primera vegada visita nostra terra.

Era d'esperar

Pel concert que donarà la *Sinfónica de Madrid* en el Teatre «El Jardí», están despatxats casi tots els palcos i gran nombre de butaques. Tot aixó fa creuer que l'èxit serà complet i que Figueras gaudirà d'un expectacle artístic com cap altre s'hagi vist, i aixó ens ha de plaurer, ja qu'es per la cultura qu' es miden els pobles.

AIGUES DE VILAJUIGA.—Chalets amoblats per a llogar.—Informes al Sr. Administrador D. Ramon Margineda.—VILAJUIGA

De l'Estació.

La setmana passada, varem donar compte d'una reunió de comerciants qu'es queixaven del retràs en el servei de Petita Velocitat. Avui aquets mateixos comerciants degudament enterats, ens fan avinent que, el perjudici pel retràs no prové dels empleats, que han comprovats esfor-

cen en servir al públic amb tota la llesesa qu'els es possible. Aquest contratemps, segons ens informen es degut a que, malgrat el tráfico des de la guerra i no fer viatges a Rosas el vapor «Ampurdanés», la Companyia no s'esforça en posar més personal com seria lògic i just.

Celebrém poder fer aquesta aclaració per a deixar les coses en son lloc, sens perjudici de recomenar an els que s'trobin en el cas de fer queixes, que primer s'enterin bé, a fi de no perjudicar an els que després resulta que compléixen.

Amb lo que cal insistir a la Companyia de M. S. A. és amb les maniobres que s'efectuen en el pas nivell de la Carretera de Roses, amb greu perjudici del tràntit rodat i seguritat de les persones.

No hi hauria manera de que aixó s'acabés?

SE VENEN. Taulons i altres objectes propis pels mestres de cases. Rahó can Canet.

Les fires de Girona.

L'establiment de modes de Raimonda Creuet, Rambla Llibertat, 22, Girona, ha tingut l'amabilitat d'obsequiar-nos amb uns programes de les Fires i Festes de Sant Narcís. Agraïm l'obsequi.

HERMOSANELFA.

Unico anti-séptico de olor agradable que cura las enfermedades de la piel y evita el contagio por la misma; poderoso hemostático y cicatrizante.

D. BOSCH (fotógrafo)

Calle de Llers, n.º 20.—FIGUERAS

Decido e infatigable siempre, en introducir dentro de mi magistoso y espléndido taller fotográfico, todos los adelantos de la fotografía moderna; me es grato anunciar, que después de haber adquirido como unico en la provincia, el maravilloso invento de las fotografías Animadas; ahora me honro también, en anunciar un trabajo unico en la provincia y es el de trasportar en portal miniada, el retrato de una señora sea de edad, o joven, en el más rejuvenido y hermoso eromo de los que se ven expuestos en las librerías.

También acabo de instalar como he visto en Paris en un departamento de mi espacioso jardín, una pista exprefesa para fotografiar automóviles y cualquier otro carruaje, incluso caballos sueltos y con jinete, para cuyos trabajos, acabo de montar un Lente que posee un Angulo potentísimo.

PRECIOS SUMAMENTE AJUSTADOS

Merçat del dia 26 d' Octubre

Blat.	Hectólitre	32'63 a 29'75
Ordi.	»	18'75 a 18'13
Civada.	»	15'63 a 12'50
Moresc.	»	23'75 a 22'50
Paris.	»	00'00 a 00'00
Monges.	»	47'50 a 45'00
Monges.	»	50'00 a 47'50
Faves.	»	22'63 a 22'50
Vesses.	»	25'00 a 00'00
Sigrons.	»	43'75 a 41'25
Patates.	qq. métric	13'63 a 11'26
»	Hectólitre	120'97 a 118'92
Xais de un any.	»	20'00 a 16'00
Oques una.	»	9'00 a 7'00
Conills parell.	»	6'00 a 4'00
Anecs.	»	8'00 a 6'00
Gallines.	»	10'00 a 8'00
Pollastres.	»	6'00 a 4'00
Ous, dotzena.	»	2'25 a 2'20
» compte de 30 dotzenes.	»	68'50 a 68'00

REGISTRE CIVIL DE FIGUERES

del dia 22 al 28 Octubre de 1916

NAIXEMENTS

Dia 25.—Emilia Cruset Rocá.
26.—Gertrudis Casademont Comas.
27.—Joan Galté Sala.

MATRIMONIS

22.—Enric Rufet Genis, amb Rosa Serra Gaspar, solters.

MORTS

28.—Narcís Carbó Fort, 17 a. s.
Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figueras.

I. CARLOS MERCIER
 Sucesor de ESTEBAN POMÉS
Fábrica de Pastas finas para sopa
 Calle Nueva, núm. 6 y Blanch núm. 1
 Teléfono, núm. 52
FIGUERAS. - (Provincia Gerona)

NO COMPREU MOBLES
 sense visitar primer el gran magatzem
EL 24
 - DE -
ESTEVE VILANOVA
 Carrer Ampla, 24. - FIGUERAS
 Solidesa, elegancia, baratura. - Exposició permanent.

«El Eco de la Moda»
NARCISO FONT
SASTRE-MODISTO
 Plaza Constitución, 4 y Portella, 1. - FIGUERAS
 Corte y confección elegantes. - Especialidad en trajes de Señora y de ceremonia. - Gran esmero en todos los trabajos.

BANCA Y CAMBIO
 DE
J. FERRÁN Y GALTER
 (Sucesor de Miguel Coldecarrera)
 Compra y venta de valores, pago de cupones, descuentos de letras, giros sobre Paris y plazas de España, cambio de monedas, cuentas corrientes, depósitos de metálico y de títulos en custodia, etc. etc.
 Calle Vilafant, 2 y 4. - FIGUERAS

LIBRES I PERIÒDICS
FRANCISCO CANET
 Pujada al Castell 2. D. C.
 No deixeu de llegir «Un español Prisionero de los alemanes». Es el cautiveri esgarrifós d' en Valenti Torres, natural de Manresa.

Per a anunciar en «Empordà Federal» cal dirigir-se a n' en F. Batet (Plaça Comerç)

Consultorio del Dr. Tutau
 Para enfermedades Venéreas y de la Piel
 Nuevo horario de Consultas
 Días laborables De 11 a 12 mañana Jueves: solo de 10 a 1 mañana
 excepto los jueves de 4 1/2 a 6 1/2 tarde Festivos de 10 a 12 id.
 Calle Vilafant, 24, bajos. - FIGUERAS

Imprempta - Tarjeteria
 DE
JOSEP SERRA FABREGA
 Caamaño, 21. - FIGUERAS
 Impresions de luxe i econòmiques
 PREUS REDUITS

GUIN GENERAL DE CATALUNYA
 (MILLY-BILLIÈRE - NIEM)
 No puede prescindir de este interesante librito que quiere conocer al detalle los nombres y direcciones de todos los que en dicha región ejercen alguna industria, comercio, profesión o cargo oficial. Contiene, además, todas las vías de comunicación, correos, telégrafos, teléfonos, servicios de coches y automóviles, balnearios, aguas minerales, medicinales y cuantos datos geográficos, históricos y estadísticos son de interés general. Aranceles de Aduanas, tratados de comercio, medidas, pesas, monedas y tarifas, postales y telegráficas. Cuatro preciosos mapas en colores, los más completos que se han publicado.
10 pesetas en toda España, franco de portes
OFICINAS: Consejo de Clientes, 240 - BARCELONA

DISPONIBLE
Casa Estevez
 (Antigua Ora)
 Han llegado las novedades en Sombreros y gorras y demás artículos novedad.
 Calle Gerona, 1
 Junto Plaza Constitución. - FIGUERAS

ACADEMIA PARISIEN
 DE
CORTE Y CONFECCIÓN
 DIRIGIDA POR
PAQUITA GUSO GARRE
 CON TÍTULO DE PROFESORA DE CORTE
 EXPEDIDO POR LA ACADEMIA CENTRAL MARTÍ
 AUTORIZADA POR EL GOBIERNO DE S. M.
 CON REAL PRIVILEGIO EXCLUSIVO DE INVENCION

La enseñanza de todas las especialidades del ramo profesional de la costura, está repartida en dos categorías, Primera y Segunda Enseñanza, o sea Elemental y Superior.
 La Primera Enseñanza abarca la modistería, para las que desean cursar el oficio de modista o para las que desean saber cortar y confeccionar sus trajes y los de su familia.
 La Segunda Enseñanza es una ampliación de la Primera, complementada con todas las ramificaciones o especialidades profesionales, que constituyen la carrera completa para las que deseen alcanzar mayores conocimientos y deseen conocer a la perfección, todas las modalidades que abarca el arte del corte, en la modistería y demás.
 Podrán las alumnas escoger al matricularse en la forma de pago de 100 pesetas la Primera Enseñanza, o bien 10 pesetas cada mes.
Caamaño, 2 principal. - FIGUERAS
 Se entregarán los Programas de Enseñanza a quien los solicite.

Hijos de J. Matas
FIGUERAS